

## Arrest

nr. 85 891 van 17 augustus 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

### DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 april 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 maart 2012 om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A). Dit bevel wordt op diezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit bevel is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet*

*de genaamde B.D.(...), geboren te Kurtat op (...)1962, van Russische nationaliteit,*

*het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

#### REDENEN VAN DEBESLISSING

*0- artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten;*

*De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum. Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten.*

*Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden:*

*Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum in haar paspoort. Zij respecteert de reglementeringen niet. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten.*

*Betrokkene weigert manifest om op eigen Initiatief een einde te maken aan zijn onwettig verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk.*

*Betrokkene, heeft een asielaanvraag ingediend op 23.12.2009. Deze aanvraag werd definitief verworpen door de RVV op 29.11.2010. Betrokkene heeft een bijlage 13qq betekend gekregen met een bevel om het grondgebied te verlaten (7 dagen) op 26.01.2011.*

*Betrokkene heeft een eerste aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980 ingediend op 11.02.2011. Die aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 23.11.2011. Deze beslissing is op 14.12.2011 aan betrokkene betekend niet een bevel om het grondgebied binnen de dertig dagen te verlaten. Betrokkene heeft een tweede aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980 ingediend op 09.01.2012. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 21.03.2012.*

*Betrokkene heeft een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 08.03.2011. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 23.11.2011. Deze beslissing is op 14.12.2011 aan betrokkene betekend.*

*Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf, het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.*

*Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden;*

*Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om Hem/haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Rusland.”*

1. Over de ontvankelijkheid.

2.1 De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen de exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang op. Zij wijst erop dat de eventuele vernietiging van het thans voorliggende bevel niets afdoet aan de illegale verblijfstoestand van de verzoekende partij daar zij minstens reeds op 24 januari 2011 bevel heeft gekregen het grondgebied te verlaten. Zij meent aldus dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de huidige vordering.

2.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.3 Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 21 januari 2011 is genomen in toepassing van artikel 7 van de vreemdelingenwet. Het beroep tegen dit bevel werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 59 673 van 14 april 2011 en is dienvolgens definitief, zodat het principieel uitvoerbaar is. De uitvoerbaarheid van voormeld bevel staat los van de thans bestreden beslissing.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op, omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 11 oktober 2011 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient dienvolgens te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790). De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

2.4 Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 25 mei 2012 als grond tot verwerping van het beroep het volgende gesteld: *“Het beroep is gericht tegen een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten”*. Volledigheidshalve wordt daarnaast nog het volgende gesteld: *“De Raad heeft geen rechtsmacht, in zoverre het beroep is gericht tegen de beslissing tot vrijheidsberoving. Tegen deze beslissing staat een andere rechtsmiddel open bij een ander rechtscollege”*.

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26*).

Op 13 juni 2012 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 11 juli 2012 uitdrukkelijk uitgenodigd haar belang bij huidig beroep uiteen te zetten, gelet op het feit dat zij reeds eerder het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten dat definitief en uitvoerbaar is geworden, beperkt de verzoekende partij zich tot de stelling te volharden.

Daar waar de verzoekende partij ter terechtzitting van 11 juli 2012 slechts stelt te volharden, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de beschikking opgenomen grond formuleert, dient erop gewezen, dat gelet op hetgeen hoger reeds werd gesteld, het verzoek tot horen geen nota of memorie is waarnaar ter terechtzitting kan verwezen worden. Met een loutere verwijzing naar de schriftelijke opmerkingen in het verzoek tot horen kan dan ook geen rekening gehouden worden. In de mate waarin zij bij de stelling, zonder meer, te volharden, doelt op haar inleidend verzoekschrift, dient erop gewezen, dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond betreffende het door haar ingestelde beroep. Zodoende dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist. Bij het zonder meer volharden in haar inleidend verzoekschrift kan aldus bezwaarlijk afbreuk worden gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog ter terechtzitting van 11 juli 2012 op generlei wijze aantoonst dat zij, ondanks het feit dat haar reeds eerder, met name op 21 januari 2011, een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht en dit bevel definitief en uitvoerbaar is geworden, toch belang zou hebben bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

De exceptie van de verwerende partij wordt in de aangegeven mate bijgetreden. De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

### 3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. BAMPS